

Eksperimenterende
kunst

I kunsthallens åbningstid. Udstillingsvagten sidder bag skranken ved indgangen. Når publikum ankommer, henvender hun sig og informerer om, at en af kunstnerne på udstillingen, Signe Frederiksen, i dag holder oplæg og viser rundt i udstillingen. Udstillingsvagten deler manuskriptet ud til publikum og beder dem møde op ved skranken, når oplægget begynder. På det annoncerede tidspunkt kommer Signe Frederiksen op ad trappen bag skranken.

Signe Frederiksen *Imødekommende, optimistisk* Hej. Velkommen til. Mit navn er Signe Frederiksen, og jeg er en af de kunstnere, som er med her på udstillingen [UDEN TITEL 17]. Jeg har forberedt et oplæg med titlen Eksperimenterende kunst, *En kvinde i publikum* begynder at bladre i sit manuskript som jeg vil holde for jer, mens vi går en tur rundt i udstillingen.

Hun beder publikum om at følge med ind i udstillingsrummet.

Signe Frederiksen *Dramatisk, indestængt, en smule selvhøjtidelig* Det var tilbage i november sidste år, at direktøren for Kunsthall Nord skrev til mig med en invitation til at deltage på udstillingen, som vi står i nu. I invitationen stod der, at udstillingen ville vise “nye, stedsspecifikke værker af nogle af landets mest interessante yngre, akademiuddannede billedkunstnere”. På det tidspunkt havde jeg endnu ikke besøgt kunsthallen, så jeg gik ind på deres hjemmeside for at finde ud af noget mere. På hjemmesiden stod der, at kunsthallen har til formål at “udstille og formidle eksperimenterende nutidig dansk og international billedkunst” og at den har “fokus på høj kvalitet” og “en særlig forpligtelse for den regionale kunstscene”. Det her sprog, de her formuleringer, som jeg mødte, fik mig til at tænke over, hvad det er for en relation, som etableres, når en institution inviterer en kunstner til at vise sit arbejde. Passer kunsthallens formuleringer nu på mig og min kunst? Og hvorfor er det ikke omvendt, altså hvorfor er det ikke kunsten og kunstnerne, der definerer kunsthallen? *Pause* Lad os gå lidt videre.

De går længere ind i udstillingsrummet.

Signe Frederiksen *Fortæller sig i anekdoten, åbner op* Det regionale aspekt af kunsthallens vision, kan jeg umiddelbart relatere til. Okay, jeg ser ikke mig selv som en del af den nordjyske kunstscene. *Undrende* Egentlig gad jeg godt vide, hvordan den nordjyske kunstscene ser ud. Hvem er de nordjyske kunstnere og hvordan ser deres kunst ud? *Pause* Jeg er selv opvokset i Nordvestjylland, i Nykøbing Mors, små to timers kørsel herfra. Da jeg boede der, lavede jeg ikke kunst. Men sidste år organiserede jeg en udstilling i Morsø Kunstforening. Under udstillingen mødte jeg en kunstner, som også er fra Mors. Et par måneder senere, da jeg var hjemme til jul, faldt jeg over en artikel om ham i den lokale avis. Artiklen fokuserede mest på hans opvækst på Mors, men der var også et fotografi fra et tidligt værk, fra begyndelsen af 80'erne. I værket var kunstneren gravet ned i jorden, sådan at kun hans hoved stak op. Det så ud som om, der lå et afhugget hoved på jorden. Kunstnerens hoved. *Pause* Jeg kan ikke huske i hvilken sammenhæng, værket var blevet lavet, men jeg kunne godt lide billedet. Jeg kan huske, at da jeg mødte ham, fortalte han, at han tidligt i sit kunstneriske virke havde eksperimenteret med performative udtryk, men at han i dag mest er kendt for sine malerier af landskaber.

Hun beder publikum følge med.

Signe Frederiksen gestikulerer mod kunstværkerne, som er udstillet i rummet. Hun vender sig mod et nyt værk ved hver af de følgende sætninger.

Signe Frederiksen *Overdriver. Teatralisk* I skal ikke være nervøse, det er bare eksperimenterende kunst. *Pause* I må forvente, at det er lidt utraditionelt, det er jo eksperimenterende kunst. *Pause* Nu må I ikke misforstå, det er fordi, det er eksperimenterende kunst. *Pause* Det er banebrydende, spændende og uforudsigeligt, det er eksperimenterende kunst. *Pause* Det er sensationelt og provokerende, det er eksperimenterende kunst. *Pause. Eftertænksomt* Jeg kan ikke få beskrivelsen "eksperimenterende kunst" til at lyde som andet end en slags hensyntagen, en advarsel eller en undskyldning overfor publikum. Eller også en form for salgstale for kunsten. Det er ikke helt tilfredsstillende. Jeg synes kunstværkerne er noget mere end det.

*Udstillingsvagten kommer ind med
et rullebord med kaffe og kage.*

Signe Frederiksen *Lettet* Ja, så er der kaffe og kage. Værsgo at tage.

*En kvinde i publikum går i gang med at tage kaffe
og kage. Signe Frederiksen tager et stykke papir
og en pen op ad lommen og noterer noget.
Der går lidt tid med at publikum tager kaffe og kage.*

En kvinde i publikum Må jeg spørge om noget?

Signe Frederiksen *Imødekommende* Ja da.

En kvinde i publikum Hvordan får du det egentlig til at løbe rundt, altså med kunsten? Kan du leve af det her?

Signe Frederiksen *Bestemt* Nej, ikke ligefrem. Jeg har fået mine udgifter dækket til den her udstilling. Men det er ikke noget, jeg bliver rig af.

En kvinde i publikum Man kan vel ikke sælge det du laver? For hvor er det rigtige kunstværk henne?

Udstillingsvagten taber en kop kaffe på gulvet.

Udstillingsvagten Det må I undskylde! *Hun begynder at tørre kaffen op med servietter fra rullebordet*

Signe Frederiksen Vi må også hellere komme tilbage til oplægget. Jeg ville jo egentlig sige noget om eksperimenterende kunst.

En kvinde i publikum *Mest til sig selv* Ja, okay.

Signe Frederiksen Jeg har tilbøjelighed til at romantisere en bestemt type kunstværker. Det er værker fra 60'erne og 70'erne, primært af amerikanske kunstnere, og det er værker, som havde form som handlinger og sprog og som fandt sted uden for kunstinstitutionerne. Nogle i det offentlige rum, andre helt privat i hjemmet. Hvis de overhovedet kom ind på museerne i deres samtid, så var det i form af autonome aktioner, som måske mest af alt blev opfattet som ulovlige. Derfor blev de her værker som regel ikke umiddelbart identificeret som kunst af et publikum. *Pause* Jeg har alligevel kunne tilegne mig viden om værkerne, fordi de i dag er blevet en del af kunsthistorien. Min adgang går gennem det kunsthistoriske apparat, gennem kunstnermonografier og museumsudstillinger. *Uden håb* Men jeg føler en form for sorg, når jeg ser de sort-hvide fotografier og de maskinskrevne tekster. En form for sorg over en fantasi om en tid, hvor man stadig kunne tro på kunstens evne til at revolutionere verden. *Pause. Skuer ud i horisonten* Jeg tror, at eksperimenter inden for kunsten ikke altid identificeres som sådan. Eller måske identificeres de først senere. *Pause. Ny energi* Men kunne man i dag tænke eksperimentet andre steder end i kunstværket? Hvordan ville den eksperimenterende kunsthalse ud? Eller i stedet for den eksperimenterende kunst, kunne man så tænke, den eksperimenterende beskuer? *Pause. Venligt* Vores tur er nået til ende, og jeg vil forlade jer her. I er meget velkomne til at blive og se resten af udstillingen.

Signe Frederiksen går ud. Udstillingsvagten begynder så småt at rydde op og kører ud med rullebordet. Kvinden i publikum går langsomt mod udgangen.

Signe Frederiksen
Eksperimenterende kunst

Grafisk tilrettelæggelse
Céline Gay

Tryk
Narayana Press, Danmark 2017

Tak
Finn Have

Eksperimenterende kunst udgives i forbindelse med udstillingen [UDEN TITEL 17]
på Kunsthall Nord i Aalborg 17. juni til 6. august 2017.

Støttet af **STATENS KUNSTFOND** og Kulturåbale
Nordjylland

